

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 711/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku wydany w dniu 28 czerwca 2022 roku w sprawie o sygn. akt II K 389/22.			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Zarzut zawarty w apelacji obrońcy oskarżonego R. P. dotyczył rażącej niewspółmierności kary pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu, wskutek nadmiernej jej wysokości oraz niezastosowania wobec oskarżonego środka związanego z poddaniem sprawy próbie w postaci	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

warunkowego
zawieszenia
wykonania
orzeczonej kary
pozbawienia
wolności,
wynikającej z
niedostatecznego
uwzględnienia przy
wymiarze kary
okoliczności
łagodzących, w
szczególności jego
uprzedniej
niekaralności,
sposobu zachowania
się oskarżonego,
także w trakcie
procesu, jego
szczerzej skruchy
oraz jego
właściwości i
warunków
osobistych,
powodujących, że
czyn oskarżonego
nie cechuje się
znacznym stopniem
społecznej
szkodliwości, tym
samym w sprawie
zachodzą przesłanki
uzasadniające
złagodzenie
orzeczonej kary i
wymierzenie
oskarżonemu kary
pozbawienia
wolności z
warunkowym
zawieszeniem jej
wykonania, dlatego
też wymierzona kara
jest nadmiernie
dolegliwa i nie
spełnia swoich
ustawowych
wymogów
zapobiegawczych i
wychowawczych w

	<p>stosunku do oskarżonego, a także w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Apelacja obrońcy oskarżonego R. P. nie zasługuje na uwzględnienie.</p> <p>Sąd okręgowy podziela stanowisko zawarte w wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie, że zarzut rażącej niewspółmierności kary jako zarzut z kategorii ocen zasługuje na uwzględnienie wówczas gdy pomiędzy karą orzeczoną przez sąd I instancji a karą jaką należałoby orzec w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowo zastosowanych dyrektyw wymiaru kary, istnieje wyraźna, istotna, „bijąca wręcz po oczach” różnica. Oznacza to, że zarzut określony w art. 438 pkt 4 kpk zasługuje na uwzględnienie</p>				

wówczas gdy spełnione są łącznie dwa warunki. Pierwszy z nich to wskazana wyżej, wyraźna, istotna różnica pomiędzy karą orzeczoną a karą jaką należałoby orzec w instancji odwoławczej, a drugi to stwierdzenie naruszenia przez sąd meriti dyrektyw wymiaru kary określonych w art. 53 kk, co może nastąpić poprzez pominięcie określonych okoliczności o charakterze obciążającym lub łagodzącym lub też nie nadanie tym okolicznościom właściwego znaczenia przy określaniu rodzaju i wymiaru kary wobec osoby oskarżonej (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 21.09.2021 r., II AKa 252/20). Na wstępie podnieść należy, że czyn oskarżonego cechuje znaczny stopień społecznej szkodliwości, jak prawidłowo ustalił sąd I instancji. Oskarżony naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym (art. 26 ust 1 Pr Drog.), gdyż nie zachował

szczególnej ostrożności zbliżając się kierowanym samochodem osobowym do oznakowanego przejścia dla pieszych i potracił prawidłowo przechodzącą przez to przejście pokrzywdzoną, która w wyniku odniesionych obrażeń ciała zmarła. Wbrew stanowisku obrońcy oskarżonego zawartym w zarzucie apelacyjnym brak jest jakichkolwiek przesłanek do przyjęcia, że stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu nie jest znaczny. Zdaniem sądu okręgowego kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzona oskarżonemu jest karą surową, ale w realiach przedmiotowej sprawy nie rażąco surową. Sąd I instancji wnikliwie rozważył wszystkie okoliczności obciążające i łagodzące wpływające na wymiar kary i wymierzył oskarżonemu karę zgodnie z

dyrektywami
wymiaru kary
wynikającymi z
treści art. 53 kk.
W aktach sprawy
jest dokładny zapis z
monitoringu
znajdujący się na
płyce CD (k-25) z
przebiegu
zaistniałego
wypadku
drogowego. Na
nagraniu tym widać
wyraźnie, że
oskarżony nie
znalazł się w
skomplikowanej
sytuacji w ruchu
drogowym, a przed
przejściem dla
pieszych zamiast
wykazać szczególną
ostrożność, jeszcze
przyśpieszył
kierowanym
samochodem,
wyprzedzając jadący
przed nim i
dokonujący
manewru skrętu w
prawo samochód.
Przyczyną tego
wypadku był
pośpiech
oskarżonego. Kara o
wymiarze, której
wnosi obrońca
oskarżonego w
skardze apelacyjnej
w wymiarze 1
roku pozbawienia
wolności, której
wykonanie zgodnie
z obowiązującymi
przepisami (art. 69
§ 1 kk) sąd
może warunkowo
zawiesić, byłaby karą
niewspółmiernie

<p>łagodną, biorąc pod uwagę okoliczności w jakich doszło do wypadku i skutek w postaci śmierci pokrzywdzonej, która w żaden sposób nie przyczyniła się do zaistniałego zdarzenia.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie oskarżonemu kary 1 roku i 6 miesięcy (obrońca sprecyzował na rozprawie apelacyjnej, że wnosi o karę w wysokości 1 roku pozbawienia wolności) pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat i 360 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 20 złotych.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			

<p>Skoro bezzasadny okazał się zarzut zawarty w apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego dotyczący rażącej niewspółmierności kary pozbawienia wolności wymierzonej R. P., to brak było podstaw prawnych do zmiany zaskarżonego wyroku zgodnie z wnioskiem obrońcy.</p>				
<p>3.2.</p>	<p>Zarzut zawarty w apelacji pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej A. W. dotyczył rażącej niewspółmierności kary i środka karnego wyrażającej się w wymierzeniu wobec oskarżonego R. P. niewspółmiernie łagodnej kary i środka karnego, które nie uwzględniają w dostateczny sposób istotnych okoliczności mających wpływ na ich rodzaj i wymiar , tj. sposobu działania oskarżonego, stopnia społecznej szkodliwości czynu, rodzaju i stopnia obowiązków naruszonych przez oskarżonego, a tym</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

	<p>samym jest wynikiem nienależytego stopnia uwzględnienia okoliczności obciążających oskarżonego, a mających wpływ na wymiar kary i środka karnego, tj. nienależyte obserwowanie drogi, niezachowanie szczególnej ostrożności w obrębie oznakowanego przejścia dla pieszych w bezpośrednim sąsiedztwie przedszkola i budynków mieszkalnych, pośpiech oskarżonego, czy wreszcie skutek w postaci śmierci Z. Ż.; jak również nadaniem nadmiernej wagi okolicznościom łagodzącym tj. dotychczasowej niekaralności oskarżonego i przyznania się do winy.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zarzut zawarty w apelacji pełnomocnika</p>				

oskarżycielki
posiłkowej A. W.
okazał się zasadny
w takim stopniu,
że na skutek
jego podniesienia w
skardze apelacyjnej,
sąd okręgowy
zmienił zaskarżony
wyrok i podwyższył
oskarżonemu
wysokość
orzeczonego środka
karnego zakazu
prowadzenia
wszelkich pojazdów
mechanicznych w
strefie ruchu
lądowego z 1 roku do
3 lat. Sąd okręgowy
podziela stanowisko
zawarte w wyroku
Sądu Apelacyjnego
w Warszawie, że
zarzut rażącej
niewspółmierności
kary jako zarzut
z kategorii ocen
zasługuje na
uwzględnienie
wówczas gdy
pomiędzy karą
orzeczoną przez sąd
I instancji a
karą jaką należałoby
orzec w instancji
odwoławczej w
następstwie
prawidłowo
zastosowanych
dyrektyw wymiaru
kary, istnieje
wyraźna, istotna,
„bijąca wręcz po
oczach” różnica.
Oznacza to, że zarzut
określony w art. 438
pkt 4 kpk zasługuje
na uwzględnienie
wówczas gdy

spełnione są łącznie dwa warunki. Pierwszy z nich to wskazana wyżej, wyraźna, istotna różnica pomiędzy karą orzeczoną a karą jaką należałoby orzec w instancji odwoławczej, a drugi to stwierdzenie naruszenia przez sąd meriti dyrektyw wymiaru kary określonych w art. 53 kk, co może nastąpić poprzez pominięcie określonych okoliczności o charakterze obciążającym lub łagodzącym lub też nie nadanie tym okolicznościom właściwego znaczenia przy określaniu rodzaju i wymiaru kary wobec osoby oskarżonej (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 21.09.2021 r., II AKa 252/20). Jeżeli chodzi o wymiar kary pozbawienia wolności orzeczonej w zaskarżonym wyroku oskarżonemu, zdaniem sądu okręgowego nie jest zasadny zarzut apelacyjny pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej A. W., że jest to rażąco niewspółmiernie

łagodna kara.
Podnieść należy, że sąd I instancji orzekł w stosunku do oskarżonego za przypisany mu czyn karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i jest to bezwzględna kara pozbawienia wolności, a zatem ze swej istoty najbardziej surowa. Oskarżony popełnił przestępstwo nieumyślne i powodując wypadek drogowy nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, czego nie zauważyła skarżąca. Pozostałe okoliczności łagodzące wpływające na wymiar kary sąd I instancji także wskazał w uzasadnieniu do zaskarżonego wyroku. Zdaniem sądu okręgowego sąd I instancji dokonał wnikliwej oceny wszystkich okoliczności (łagodzących i obciążających) wpływających (zgodnie z treścią art. 53 kk) na wymiar kary. Orzeczonej karze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności spełnia swe cele zapobiegawcze

i wychowawcze w
stosunku do
oskarżonego i
potrzeby w zakresie
kształtowania
świadomości
prawnej
społeczeństwa.

Zdaniem sądu
okręgowego w tym
składzie apelacja
wniesiona przez
pełnomocnika
oskarżyciela
posiłkowego jest
zasadna w części
dotyczącej rażącej
niewspółmierności
środka karnego
orzeczonego w
punkcie 2
zaskarżonego
wyroku w wymiarze
1 roku zakazu
prowadzenia
wszelkich pojazdów
mechanicznych w
strefie ruchu
lądowego w
stosunku do
oskarżonego.

Wnikliwa analiza
nagrania
znajdującego się na
płyce CD w aktach
sprawy z przebiegu
zaistniałego
zdarzenia
jednoznacznie
wskazuje, że
orzeczony środek
karny w najniższym
wymiarze w
stosunku do
oskarżonego jest
rażąco
niewspółmiernie
łagodny do
okoliczności w
jakich doszło do

przypisanego czynu
R. P.. Przede
wszystkim
potrącenie
samochodem
pieszego
przechodzącego
prawidłowo przez
oznakowane
przejście dla
pieszych
dyskwalifikuje
kierowcę jako osobę,
która powinna
posiadać w dalszym
ciągu uprawnienia
do prowadzenia
pojazdów
mechanicznych w
strefie ruchu
lądowego. Taki
kierowca jest
realnym
zagrożeniem dla
innych uczestników
ruchu drogowego.
Rację ma skarżąca,
że w realiach
przedmiotowej
sprawy sąd I
instancji nie
uwzględnił przy
wymiarze
orzeczonego środka
karnego, że do
wypadku doszło w
miejscu
uczęszczanym przez
wielu pieszych (w
tym dzieci, gdyż
w pobliżu było
przedszkole),
przyczyną wypadku
był przede
wszystkim pośpiech
oskarżonego, a
pokrzywdzona,
która zmarła w
wyniku obrażeń
jakich doznała, nie

<p>przyczyniła się w żaden sposób do zaistniałego wypadku drogowego. Mając powyższe okoliczności na uwadze sąd okręgowy podwyższył oskarżonemu orzeczone w punkcie 2 zaskarżonego wyroku środki karny do wysokości 3 lat.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku :</p> <ul style="list-style-type: none"> - w punkcie 1 poprzez wymierzenie oskarżonemu kary 2 lat pozbawienia wolności, - w punkcie 2 w zakresie środka karnego poprzez orzeczenie wobec oskarżonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 5 lat. 	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			

Skoro zasadny okazał się zarzut zawarty w apelacji pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej A. W. w części dotyczącej rażącej niewspółmierności orzeczonego środka karnego, to sąd okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w punkcie 2 i podwyższył orzeczony oskarżonemu środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego do wysokości 3 lat. Podnieść należy, że w czasie wykonywania orzeczonej kary pozbawienia wolności nie będzie biegł termin wykonania orzeczonego środka karnego wobec oskarżonego, stąd orzeczenie środka karnego w wymiarze 3 lat jest wystarczająco surowe.

4.
**OKOLICZNOŚCI
PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU**

4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Sąd okręgowy zmienił zaskarżony wyrok wydany przez Sąd Rejonowy w Radomsku w dniu 28 czerwca 2022 roku w sprawie o sygn. akt II K 389/22 w ten sposób, że podwyższył wysokość orzeczonego w		

<p>punkcie 2 środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego do 3 lat.</p> <p>W pozostałej części sąd okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.</p>			
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>			
<p>Aktualne są rozważania sądu okręgowego zawarte w punktach 3.1 i 3.2 uzasadnienia.</p>			
<p>1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>			
<p>5.3.1.1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			
<p>5.3.1.2.1.</p>	<p>Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>	

Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Punkt 3 wyroku sądu okręgowego.	Sąd okręgowy zasądził na podstawie § 11 ust 2 pkt 4 w zw. z § 11 ust 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U z 2015 r., poz. 1800) od oskarżonego R. P. na rzecz oskarżyciela posiłkowego A. W. kwotę 840 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego za postępowanie odwoławcze.	
Punkt 4 wyroku sądu okręgowego .	O kosztach za postępowanie odwoławcze sąd okręgowy orzekł na podstawie art. 636 §2 kpk w zw. z art. 633 kpk. Apelację w tej sprawie wniósł obrońca oskarżonego i pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego. Apelacja obrońcy oskarżonego nie została uwzględniona . Apelacja pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego została częściowo	

	uwzględniona. Sąd okręgowy art. 2 ust 1 pkt 4 i art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz. U. nr 49 poz. 223 z późn. zm) zasądził od oskarżonego R. P. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 złotych opłaty za drugą instancję i kwotę 20 złotych z tytułu zwrotu wydatków za postępowanie odwoławcze.
7. PODPIS	

1.11. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego R. P.
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Skarżone jest rozstrzygnięcie dotyczące kary pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu za przypisany mu czyn w zaskarżonym wyroku.
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości

# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.12. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	2
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej A. W.
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Skarżone jest rozstrzygnięcie dotyczące wymiaru kary pozbawienia wolności orzeczonej w stosunku do oskarżonego za przypisany mu czyn oraz rozstrzygnięcie dotyczące wymiaru środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego.
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych		

	przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana